

Huis 8

Er was eens... een huis. Dit huis.

Een huis zoals vele andere huizen. Maar toch ook niet.

Een huis waarin gespeeld, gepraat, gelachen, gehuild, gekookt, geroepen, gefluisterd, gedeeld wordt... maar waar niemand vast woont.

Huis 8 is een plek waar je beschutting en veiligheid kan vinden.

Waar je gewoon kan zijn.

Waar je kan ont-moeten.

Waar je anderen kan ontmoeten.

Waar je samen kan zijn.

Waar je kan denken, voelen en doen.

Dit is een huis. Een plek voor de wonderlijk kleine dingen des levens. Die kleine dingen die soms zo vreselijk moeilijk zijn en vaak een wereld van verschil maken in een mensenleven.

Dit is een huis. Een plek om te groeien, om groot te worden. En dan niet zozeer in de lengte of in de breedte, maar wel in denken en in zijn.

Wees welkom in Huis 8. Wees welkom om samen met ons al die gewone, fijne, vervelende, grappige, moeilijke... dingen te komen doen. Wees welkom om te komen zoeken. Om uit te wisselen, van mens tot mens. En zo misschien datgene te vinden wat je nodig had om verder te kunnen zoeken en groeien.

Waarom is dit ietwat bijzondere huis zo belangrijk? Je kan toch op om het even welke plek spelen, lachen, praten...? Ja, soms kan dat, maar als het gaat over heel kwetsbare en rauwe levensstukjes dan is er vaak veel meer nodig. Zo'n levensstukjes hebben veel meer veiligheid en beschutting nodig alvorens ze getoond en gezien kunnen worden. Dan is om het even welke plek niet voldoende. Dan heb je een veilig huis nodig. Een huis met een huiscultuur die duidelijk maakt op welke manier we binnen in dit huis met elkaar omgaan. Een huiscultuur die voorspelbaarheid biedt. Een huiscultuur met respect voor ieders zijn.

Hoe belangrijk ook, toch is de huiscultuur alleen niet genoeg. Er is ook tijd nodig. Wij kunnen immers wel zeggen dat je hier, in ons huis, veilig bent, maar dat betekent niet dat het voor jou ook meteen zo voelt. Veiligheid en vertrouwen hebben tijd nodig om te groeien. Het ontstaat vaak slechts beetje bij beetje, ontmoeting na ontmoeting. We gaan er dus zeker niet van uit dat je meteen kan spreken, voelen, spelen, verwerken... Dat komt wel met de tijd. Eens je onze huiscultuur, onze gebruiken, hebt leren kennen. Eens je hebt kunnen ontdekken wat we hier doen en hoe we dat doen. Eens je hebt kunnen voelen wat het betekent om binnen in dit huis te zijn. Dan pas kunnen we elkaar echt gaan ontmoeten en gaan uitwisselen. Dan pas zal ons huis, beetje bij beetje, een plek worden waar je, in de nabijheid van iemand anders, je hart kan luchten, de deuren van je fantasie wagenwijd kan open zetten, kan proberen, kan uitspreken, kan voelen... En waar je dit alles ook kan achter laten. Je kan de deur uitstappen en achter je dicht trekken, wetende dat wat zich afspeelde door de ander voor jou gedragen en bewaard wordt. Je kan de deur binnen en buiten stappen met een veilig gevoel omdat je weet dat binnen, binnen is en blijft.

Je kan je ook veilig voelen omdat dit huis een huis is van 'niet-weten'. Je moet geen antwoord klaar hebben op elke vraag. Wij hebben geen antwoord op elke vraag. Het gaat in ons huis niet om het weten; het gaat om het zoeken, om het verlangen iets te vinden. De kern van je zijn ligt immers niet in het weten, het ligt in de beleving en de betekenisgeving. Hoe ervaar je de dingen rondom jou? Wat betekenen ze voor jou? Wat doen ze met jou en wat ga je ermee doen? Er is geen duidelijk start- en eindpunt in zo'n zoekproces. Je bent zoekende vanaf de eerste dag van je bestaan en je blijft dat de rest van je leven. Want elke nieuwe gebeurtenis, ontwikkeling, ervaring raakt aan je zijn. Het zal je zoeken kleuren. Het is de bedoeling dat de stap naar ons huis een ervaring kan zijn die je zoeken gaat kleuren en wezenlijk kan veranderen. Het is de bedoeling dat er in ons huis contact met een ander of anderen kan ontstaan. Dat je anderen echt kan gaan ontmoeten. En dat die ontmoeting ervoor zorgt dat je op een andere manier naar jezelf en naar de wereld gaat kijken waardoor je weer verder kan.

Een authentieke ontmoeting met de ander is hetgeen waar het in ons huis allemaal om draait. Je zou je kunnen afvragen waarom we hier zoveel belang aan hechten; je kan toch ook dingen leren uit een boek of wat informatie opzoeken online? Ja, dat kan je. En dan zal je vast ook wel meer weten, maar het zal je voor de rest weinig veranderen. Het zal

nauwelijks een impact hebben op je zijn, op je voelen, op het ervaren van de wereld rondom je. Om daar iets aan te kunnen veranderen is een doorleefde ontmoeting nodig. We zijn, als mens, immers door en door sociale en relationele wezens. Vanaf de eerste dag van ons bestaan zijn het de anderen rondom ons, meestal in ons gezin, die ons helpen om alles wat we meemaken te bevatten en betekenis te geven. Zo groeien we beetje bij beetje, dag na dag en worden we een 'ik'. De banden die ons verbinden met anderen zijn drager van leven.

Met andere woorden: je wordt geen 'ik' door kennis, je wordt een 'ik' vanuit het contact met anderen, vanuit verbondenheid. Deze dubbelheid zorgt doorheen de kindertijd, maar ook in het latere leven, vaak voor spanning: 'ik wil mezelf zijn, maar ben daarvoor gebonden aan anderen'. Om te kunnen groeien, zijn we afhankelijk van de mensen in onze directe omgeving. Of we dat nu willen of niet. Gezien er bij ontwikkeling en groei zoveel komt kijken, zal het niet verwonderen dat dit omwille van allerlei redenen zeer moeizaam kan verlopen. En is het soms ook heel moeilijk om elkaar echt te kunnen of te blijven ontmoeten.

In ons huis proberen we zoveel mogelijk ruimte te maken voor echte ontmoetingen; met therapeuten, binnen een gezin, met leeftijdsgenoten. Het is de bedoeling dat er door deze echte ontmoetingen ruimte ontstaat voor uitwisseling en dat er een proces van betekenisgeving, psychische verwerking en groei op gang kan komen. Het is de bedoeling dat we gaan spelen, klein én groot. Dat ideeën, gedachten en beelden vrij kunnen stromen. Dat er voor elk individu, elk gezin gezocht wordt op welke manier deze stroom het best op gang komt en hoe datgene wat er leeft het best vorm kan krijgen: via muziek, met creatief materiaal, vanuit de beweging, met woorden. Het is de bedoeling dat we samen zoeken hoe je de relaties met belangrijke personen in je omgeving op een nieuwe wijze vorm kan geven en zodat ze een bron van groei blijven. Het is de bedoeling dat je door de ontmoeting bij ons na een tijdje zelf weer verder kan met je eigen gezin of met de belangrijke anderen in jouw leven.

Je bent welkom in ons huis. Om te komen ontmoeten. Om te komen zoeken, vinden en verder te zoeken. Voor een korte of wat langere tijd. Je bent welkom in ons Huis 8. Het huis dat we genoemd hebben naar het getal zonder begin en eindpunt. Een symbool van de oneindige beweging. Een symbool passend bij ontmoeten, bij het leven.